

Men den Gang anede man ikke, at der ved Siden af denne Merindtægt for Statskassen, der, som sagt, var opgjort til 133,000 Kr., hvis Skatten blev forhøjet til 7 Kr., kunde komme til at staa en meget stor Indtægtsformindskelse for Statskassen ved den Anvendelse, som Administrationen kunde gøre af § 3, der giver den Bemyndigelse til at bestemme, hvilken Størrelse de Fustager eller de Beholdere i det hele, i hvilke Øllet føres bort fra Bryggerierne, skulle have. I Motiverne til Forslaget — de ere for øvrigt ikke helt igennem rigtige — staaar der nævnt, at den Merudgift, som Bryggerierne ville faa paa 133,000 Kr., ville de i alt Fald for Halvdelens Vedkommende kunne indvinde ved Toldbesparelse paa Ris og senere, naar Tolden paa Kul bortfaldt.

Denne lille Skatteforhøjelse fandt imidlertid ikke Sted. Men der har til Statskassens Skade været en Reserve af den Natur, jeg nylig nævnede, idet man har kunnet regne Ølflasker med et mindre Indhold end forudsat. Man har da endt med ogsaa at blive nødt til at gøre Flaskerne mindre end tidligere. Jeg finder det ganske rigtigt, at Bryggerierne faa Indflydelse paa Bestemmelsen af, hvor store Beholderne skulle være for deres Øl, og naar der i § 3 kom til at staa, at Administrationen skal bestemme dette, ligger det naturligvis i, at Rigsdagen vanskelig kan tage Bestemmelse om dette, om Øl skal bortføres i $\frac{1}{10}$, $\frac{2}{10}$ eller $\frac{3}{10}$ hls Beholdere. Det er noget, Erfaringen i Bryggerierne naturligt maa have en vis Indflydelse paa. Den eneste, der maaske har anet, at det ogsaa kunde faa Indflydelse paa Skatten, var den nuværende Finansminister, der som Ordfører for sit Parti i Landstinget netop udtalte, at han fandt det urigtigt at give Administrationen en saadan Bemyndigelse — det var for Resten noget af det fornuftigste, der blev sagt under hele Øldebatten —, det var rimeligt, at det blev bestemt af Rigsdagen, men i Motiverne staaar der udtrykkeligt, at naar Bryggerierne skulle have en saadan Indflydelse, maa det ske saaledes, at Statskassens Interesser ikke tilsidesættes.

Nu er det for mig ikke Spørgsmaalet, hvorvidt Bryggerierne kunne tjene noget mere eller mindre, og ligeledes maa vi holde

dette Spørgsmaal ganske udenfor Betragtning, om det er sundt eller ikke sundt at drikke skattepligtigt Øl. Det, som her interesserer mig som Rigsdagsmand, er, hvorvidt der er taget tilstrækkeligt Hensyn til Statskassens Tarv. Der mener jeg — og jeg skal godtgøre det i det følgende —, at der er administreret saaledes, at Statskassen faar en mindre Brøkdæl end tidligere af den Betaling, der indgaar til Bryggerierne for Øl. Nu maa jeg straks sige, at een Ting er naturligvis, om Motiverne til Lovforslaget muligvis kunne være villedende, og at Loven muligvis er ført ud i Livet paa en Maade, som man ikke forudsatte ved dens Behandling. Men det, som man først og fremmest maa rette sig efter, er: Hvorledes lyder Loven? Og kun for saa vidt der er Tvivl om Opfattelsen af Lovens Bestemmelser, kan man søge til Motiverne og til Forudsætningerne ved Lovens Givelse. Men stiller man sig paa dette Standpunkt, vil jeg netop godtgøre, at selve Lovens Ord uden Hensyn til Motiver o. s. v. ere overtraadte. Dette skal jeg nu gøre Rede for i det følgende samtidig med, at jeg underbygger de Paastande, som jeg nylig har tilladt mig at fremsætte, med Tal. Og da denne formentlige Overtrædelse af Loven staaar i Forbindelse med det andet Spørgsmaal i min Forespørgsel, har jeg bragt Sagen under Debat ved at tage disse to Ting under eet, og jeg takker de to Herrer Ministre for, at de ogsaa have villet besvare denne Sag under eet.

Ølloven af 1. April 1891 siger følgende: „Af alt skattepligtigt Øl svares i Skat til Staten 10 Kr. for hver Tønde af indtil 144 Potter“. 10 Kr. er senere forandret til 9 Kr. i Ølloven af 1897. Og i § 10 staaar der: „Skattepligtigt Øl maa kun fraføres Bryggerierne paa hele, halve, fjerdedele eller ottendedele Tønder, som ikke maa holde over henholdsvis 144, 72, 36 og 18 Potter eller paa hele og halve Flasker af ikke over henholdsvis $\frac{3}{4}$ og $\frac{3}{8}$ Pot.“ Og det tilføjes: „192 hele eller 384 halve Flasker regnes lige med en Tønde.“ 384 Halvflasker à $\frac{3}{8}$ Pot ere netop 144 Potter, og Staten siger altsaa til Bryggerierne: Hver Gang I bortføre en Fustage Øl paa en Tønde eller Brøkdæl deraf, svare I 9 Kr. pr. Tønde i Skat, og hver Gang I fra Bryggeriet bortføre 384 Halvflasker Øl, falder